

Sygn. akt VII Ka 4/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Tymosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2019 r.

sprawy **K. W.**, ur. (...) w S., syna H. i K. z domu B.

obwinionego z art. 93 pkt 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 15 listopada 2018 r., sygn. akt (...)

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 39§1i2 kw orzeka wobec obwinionego K. W. karę nagany i w pozostałym zakresie utrzymuje go w mocy,

II zwalnia obwinionego od kosztów za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VII Ka 4/19

UZASADNIENIE

K. W. został obwiniony o to, że w okresie od 15.05.2018 r. do 10.09.2018 r. nie przeprowadził okresowych kontroli rocznych i pięcioletnich dotyczących lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku mieszkalnym nr (...) w miejscowości M. gmina B.,

tj. o wykroczenie z art. 93 pkt 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2018 r. poz.1202 ze zm.)

Sąd Rejonowy w K. II Wydział Karny wyrokiem z dnia 15 listopada 2018 r., sygn. akt. (...)

I obwinionego K. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego wykroczenia i za to z mocy art. 93 pkt 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2018 r. poz. 1202 ze zm.) skazał go i wymierzył karę grzywny w wysokości 200 złotych;

II na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obwiniony K. W. zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu nieformalnego środka odwoławczego skarżący wskazał, że Sąd I instancji dokonał błędnych ustaleń faktycznych w sprawie. Wymieniony podał, że nie musiał dokonywać okresowych przeglądów mieszkania ponieważ lokal stanowił jego własność. Wskazał również, że nie przedłożył żadnej dokumentacji dotyczącej przeprowadzonych kontroli w mieszkaniu ponieważ takie kontrole przeprowadzał sam. Skarżący podniósł także, że zasądzona wobec niego kara grzywny jest nadmiernie surowa, ponieważ znajduje się on w bardzo trudnej sytuacji materialnej.

W oparciu o powyższe K. W. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego zasługiwała na uwzględnienie w zakresie, w jakim inicjując kontrolę odwoławczą zaskarżonego wyroku pozwoliła na modyfikację rozstrzygnięcia w zakresie orzeczonej kary.

Na wstępie stwierdzić należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach skarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy wniosku o ukaranie w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem obwinionego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację.

Tym samym Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył okoliczności popełnienia wykroczenia. Sąd Okręgowy podzielił ocenę zeznań świadka dokonaną przez Sąd I instancji. Sąd ten w pełni zasadnie dał wiarę relacjom M. P. co do zachowania obwinionych albowiem brak jest podstaw do podważenia tych zeznań. (k. 141v-142) Wymieniona podawała szczerze i logicznie o okolicznościach związanych z działaniami i zaniechaniami obwinionego K. W.. Zeznania świadka jednocześnie znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji takiej jak wezwanie Inspektora Nadzoru Budowlanego (k. 1), protokół z kontroli – analizy książki obiektu budowlanego oraz protokołu z okresowych kontroli rocznych i pięcioletnich z dnia 11.06.2018 r. (k. 2), wezwania Powiatowego (...) w K. z dnia 10.07.2018 r. (k. 3), notatka służbowa (k. 4). Z dowodów tych niezbicie wynika, że obwiniony naruszył dyspozycję art.62, zgodnie z którym między innymi obiekty budowlane powinny być w czasie ich użytkowania poddawane przez właściciela lub zarządcę kontroli okresowej, co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu **stanu technicznego instalacji gazowych oraz przewodów kominowych (dymowych, spalinowych i wentylacyjnych)** oraz okresowej, co najmniej raz na 5 lat, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego i przydatności do użytkowania obiektu budowlanego, estetyki obiektu budowlanego oraz jego otoczenia; kontrolą tą powinno być objęte również badanie **instalacji elektrycznej** i piorunochronnej w zakresie stanu sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od porażeń, oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji i aparatów. Powyższe kontrole przeprowadzają osoby posiadające odpowiednie uprawnienia i kwalifikacje. Takowych obwiniony nie posiada i nie może powoływać się na to, że sam sprawdza stan odpowiednich instalacji.

Kontrola dokonana u obwinionego w dniu 25 maja 2018 r. wykazała brak przeprowadzenia wymaganych prawem kontroli rocznych i pięcioletnich.

Zauważyć natomiast należy, że przedmiotem niniejszego postępowania nie była ocena innych decyzji (...), w szczególności w zakresie sposobu ogrzewania lokalu mieszkalnego nr (...).

W tej sytuacji Sąd Okręgowy w pełni aprobuje zasadę rozstrzygnięcia wyrażoną w zaskarżonym wyroku.

Przy czym na tle dokonanej przez Sąd meriti prawidłowej oceny dowodów i opartych na niej ustaleń faktycznych, stwierdzić jednak należy, że rozstrzygnięcie o karze wymierzonej obwinionemu jawi się jako orzeczenie rzeczywiście zbyt surowe. Zważając na ładunek społecznej szkodliwości, niewątpliwie przy tym nagannego, inkryminowanego zachowania obwinionego, orzeczona wobec K. W. wyrokiem z dnia 15 listopada 2018 r. kara grzywny w wysokości 200 zł, wobec okoliczności czynu oraz właściwości i warunków osobistych obwinionego jawi się jako nadmiernie restrykcyjna, nie odzwierciedlająca rzeczywistego charakteru przedmiotowego zachowania obwinionego, a tym samym kara niewspółmiernie surowa.

W efekcie, biorąc również pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości czynu obwinionego a także rodzaj i niewielki rozmiar ujemnych następstw popełnionego przez niego wykroczenia Sąd Okręgowy uznał, że adekwatną karą będzie kara nagany. Według Sądu Okręgowego kara ta jest wystarczająca dla osiągnięcia wszystkich celów postępowania. Pozwoli uświadomić obwinionemu, że jego zachowanie było bezprawne i zapobiegnie podobnym ich działaniom w przyszłości. Biorąc pod uwagę charakter i okoliczności czynu oraz właściwości i warunki osobiste obwinionego należy przypuszczać, że zastosowanie tej kary jest wystarczające do wdrożenia go do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art.39 § 1 i 2 k.w. orzekł wobec obwinionego K. W. karę nagany i w pozostałym zakresie utrzymuje go w mocy. (art.437 § 1 k.p.k. w zw. z art.109 § 2 k.p.w.).

Na podstawie art.624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.w. zwolniono obwinionego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze albowiem przemawia za tym jego sytuacja osobista i materialna.

Na marginesie zauważyć należy, że wydaje się celowym aby obwiniony zwrócił się do odpowiednich instytucji celem wspomżenia go w możliwości faktycznego spełnienia wymaganych od niego zachowań w zakresie obowiązkowych kontroli zajmowanego lokalu mieszkalnego.